

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 243

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 martie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 216 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2—3	Decizia nr. 242 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	8—9
Decizia nr. 222 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	3—5	Decizia nr. 253 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 ¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	9—11
Decizia nr. 223 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 ¹ , art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților	5—6	Decizia nr. 263 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	11—12
Decizia nr. 236 din 4 martie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată.....	6—8	Decizia nr. 297 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă	12—14
		Decizia nr. 299 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	14—15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 216**

din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Agenția de Pază „Professional Style” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.778/225/2007 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.778/225/2007, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999 și ale art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001**, excepție ridicată de Agenția de Pază „Professional Style” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5), art. 16, 21, 24, 30, 51, 52, 53 și 126 din Constituție. Totodată, sunt încălcate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că neconstituționalitatea prevederilor criticate constă în „încălcarea dreptului la apărare, procedura prin afișare ilegală, răspunderea contravențională [care] aparține persoanei fizice vinovate și nu persoanei juridice, necomunicarea procesului-verbal în termen de o lună de la data aplicării acestuia, nu există forța probantă a procesului-verbal, procesul-verbal nu este confirmat de cel puțin un martor, nu este semnat pe fiecare pagină de agentul constator și nu conține detaliat faptele săvârșite”.

Judecătoria Drobeta-Turnu Severin apreciază că excepția este neîntemeiată. Arată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 dau expresie dreptului la apărare și principiului egalității armelor, fiind în concordanță cu principiul egalității în fața legii și dreptul părților la un proces echitabil.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că prevederile legale criticate care reglementează constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare, respectând dreptul la apărare al părților.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007, și ale art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele legale criticate instituie obligația angajatorilor de a depune la inspectoratele teritoriale de muncă actele privind executarea, suspendarea, modificarea și încetarea contractelor individuale de muncă, precum și dovezile de calculare a drepturilor salariale. Totodată, reglementează o serie de reguli privitoare la: întocmirea procesului-verbal de contravenție, cauzele de nulitate ale acestuia, modul de aplicare a sancțiunilor contravenționale și comunicarea procesului-verbal de contravenție.

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la respectarea Constituției și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 referitor la libertatea de exprimare, art. 51 privind dreptul de petiționare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 126 privind instanțele judecătorești. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În legătură cu critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999, Curtea reține că este neîntemeiată. Obligația instituită de textul legal angajatorilor de a depune la inspectoratele teritoriale de muncă actele privind executarea, suspendarea, modificarea și încetarea contractelor individuale de muncă, precum și dovezile de calculare a drepturilor salariale nu semnifică instituirea unor inegalități și nu încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Dimpotrivă, această reglementare face parte din Capitolul I al Legii nr. 130/1999, intitulat „Măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă”, fiind o măsură rațională, cu scopul de a oferi protecție socială salariaților. Celelalte texte constituționale invocate de autorul excepției, și anume cele referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la apărare, libertatea de exprimare, dreptul de petiționare, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și la instanțele judecătorești, se referă la diferite drepturi fundamentale care nu au legătură cu sfera de reglementare prevăzută de textul legal criticat.

În ceea ce privește dispozițiile art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea observă că acestea reglementează constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor contravenționale, fără să instituie privilegii sau discriminări sau să încalce vreunul din drepturile fundamentale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. 15—21 și 23—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Agenția de Pază „Professional Style” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.778/225/2007 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 222
din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. d)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Gheorghe Pinteș în Dosarul nr. 3.325/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că regulile de procedură prevăzute de dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.325/111/2007, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Gheorghe Pinteș în cauza ce are ca obiect judecarea litigiului de muncă privind constatarea nulității absolute a contractului de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

1. Prevederile art. 283 alin. (1) lit. d) din Codul muncii contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece părțile unui contract individual de muncă beneficiază de un regim juridic discriminatoriu raportat la părțile oricărui alt contract. Acestea din urmă pot folosi calea constatării nulității într-un termen rezonabil, spre deosebire de părțile contractului de muncă care pot uza de o astfel de cale doar pe durata existenței contractului.

2. Prevederile art. 283 alin. (1) lit. d) din Codul muncii contravin dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție. Se consideră că este încălcat liberul acces la justiție, deoarece, în cazul în care se contestă încheierea pe o perioadă determinată a contractului de muncă, efectele clauzei „perioadă determinată” s-au produs la data la care angajatorul a dispus încetarea raporturilor de muncă, fiind cunoscut că dreptul material la acțiune se naște în momentul lezării dreptului subiectiv. Așadar, dreptul la acțiune în constatarea nulității unui contract individual de muncă încheiat pe perioadă determinată se naște la momentul încetării (prin neprelungire) acestuia și tot la aceeași dată el se stinge, potrivit actualelor reglementări.

Tribunalul Bihor — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu limitează accesul liber la justiție al părților.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece se aplică, în mod egal, tuturor celor vizați de norma legală. Se apreciază că este respectat inclusiv dreptul părților de a se adresa justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 283 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 283 alin. (1) lit. d) din Codul muncii: „(1) *Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...] d) pe toată durata existenței contractului, în cazul în care se solicită constatarea nulității unui contract individual sau colectiv de muncă ori a unor clauze ale acestuia.*”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile legale criticate prevăd durata de formulare a cererilor în vederea soluționării unui conflict de muncă, în cazul în care se solicită constatarea nulității contractului individual sau colectiv de muncă ori a unor clauze ale acestuia.

Dispozițiile art. 283 din Codul muncii, inclusiv alin. (1) lit. d) al acestui articol, sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind termenele de judecată în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală, cu respectarea dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Referitor la critica de neconstituționalitate prin invocarea prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 45 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a art. 283 alin. (1) lit. d) din Codul muncii și a reținut că nu este încălcat principiul constituțional al accesului la justiție. Astfel, s-a arătat că reglementările legale criticate se întemeiază pe principiul potrivit căruia se poate cere constatarea nulității ori anularea unor acte care există. În situația în care un contract individual sau colectiv de muncă nu mai este în ființă, nu există nici clauzele acestuia, iar cererea pentru constatarea nulității lor nu mai are obiect. Este posibil însă ca efectele juridice ale unor clauze contractuale să continue ori să se producă după încetarea existenței contractelor. În asemenea situații pot fi contestate în justiție efectele juridice respective, dacă acestea sunt contrare drepturilor, libertăților sau intereselor legitime ale persoanei.

În litigiul în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate se contestă încetarea raporturilor de muncă prin expirarea perioadei determinate pentru care a fost încheiat contractul individual de muncă, susținându-se că angajarea pe durată determinată s-a făcut cu încălcarea legii, iar efectul acestei clauze s-a produs de la data încetării raporturilor juridice de muncă. Curtea, prin decizia menționată, a reținut că această clauză privind durata contractului individual de muncă putea face obiectul cererii de constatare a nulității tot timpul cât contractul a existat. Efectul clauzei s-a produs la data la care angajatorul a dispus ori a constatat încetarea raporturilor de muncă, chiar și numai prin consemnarea acestui fapt în carnetul de muncă, măsură ce poate fi contestată în termenul prevăzut de art. 283 alin. (1) lit. a) din Codul muncii. Astfel, dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil nu sunt îngădite.

Întrucât în cauza de față nu au fost aduse elemente noi de natură să reconsidere jurisprudența Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele deciziei își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Gheorghe Pinteș în Dosarul nr. 3.325/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10¹, art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10¹, art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Valentin Glodean Voicu în Dosarul nr. 6.683/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, considerând că autorul acesteia solicită interpretarea textelor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.683/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10¹, art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000**, excepție ridicată de Valentin Glodean Voicu în cauza ce are ca obiect judecarea litigiului de muncă privind constatarea deciziei de pensionare.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

1. Prevederile art. 12 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 contravin dispozițiilor art. 115 alin. (1) din Constituție potrivit cărora numai Guvernul poate fi abilitat să emită acte cu putere de lege. Se arată că, prin modul în care este formulat, textul de lege „permite înțelegerea că prin acte normative inferioare legii (Statutul Casei de Asigurări a Avocaților) se pot face derogări de la lege (de la art. 7 alin. 2 din Codul de procedură civilă)”.

2. Prevederile art. 10¹ și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Se susține că imprecizia celor două texte de lege permite „să se ignore dispozițiile imperative privind recalcularea”. Totodată, din interpretarea celor două texte s-ar putea înțelege că expresia „dispozițiile tranzitorii” ar putea stabili două categorii de pensionari în funcție de data pensionării.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă principiul constituțional al egalității.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 nu face decât să stabilească aspectele generale referitoare la dreptul la pensie, precum și enumerarea categoriilor de pensii la care avocații au dreptul.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 10¹, art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 28 noiembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 452/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 25 iulie 2001, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 10¹: „Pensiile existente la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se vor recalcula în termen de 6 luni.”;

— Art. 12 alin. (6): „Jurisdicția sistemului prevăzut la art. 1 se realizează în condițiile prevăzute de lege și de Statutul Casei de Asigurări a Avocaților.”;

— Art. 14 alin. (3): „Dispozițiile tranzitorii privind recalcularea pensiilor aflate în plată, potrivit art. 10¹, precum și cele privind acordarea pensiei de retragere anticipată din profesie vor fi prevăzute de Statutul Casei de Asigurări a Avocaților.”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10¹, art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Valentin Glodean Voicu în Dosarul nr. 6.683/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236

din 4 martie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Claudia Miu — prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conea & Conea” —

S.R.L. din Braşov în Dosarul nr. 1.765/62/2007 al Tribunalului Braşov — Secţia comercială şi de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părţile, faţă de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepţiei de neconstituţionalitate.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarului, reţine următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2007, pronunţată în Dosarul nr. 1.765/62/2007, Tribunalul Braşov — Secţia comercială şi de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat, republicată, excepţie ridicată de Societatea Comercială „Conea & Conea” — S.R.L. din Braşov într-o cauză având ca obiect o acţiune în constatarea nulităţii.

În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate se susţine că prevederile art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, potrivit cărora „baroul are personalitate juridică”, încalcă dispoziţiile art. 9 din Constituţie, care prevăd că asociaţiile profesionale se constituie şi îşi desfăşoară activitatea în baza statutului propriu şi în condiţiile legii. Legea care reglementează modul de constituire, autorizare şi funcţionare a asociaţiilor profesionale este Legea nr. 21/1924 privind asociaţiile şi fundaţiile, modificată ulterior prin Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000. Conform art. 1 alin. (2) şi art. 3, coroborat cu art. 4 din Legea nr. 21/1924, asociaţiile profesionale fără scop lucrativ pot dobândi personalitate juridică numai „pe temeiul unei decizii motivate a tribunalului” şi numai de la data înscrierii acesteia în registrul special al asociaţiilor, potrivit art. 11 din aceeaşi lege. Prevederile criticate sunt contrare şi dispoziţiilor constituţionale ale art. 40, deoarece însăşi Constituţia „impune unele limite în legătură cu modul de constituire, membrii asociaţi şi cu scopul acesteia”.

Tribunalul Braşov — Secţia comercială apreciază că prevederile criticate nu contravin dispoziţiilor art. 9 din Constituţie, deoarece faptul de a acorda baroului personalitate juridică, prin efectul legii, are semnificaţia respectării dispoziţiilor constituţionale menţionate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului, pentru a-şi exprima punctele de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispoziţiile constituţionale invocate de autorul excepţiei.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului şi Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile

procurorului, dispoziţiile criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi dispoziţiile Legii nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie dispoziţiile art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, care au următorul cuprins: „*Baroul are personalitate juridică, patrimoniu şi buget propriu.*”

Autoarea excepţiei consideră că textul criticat încalcă dispoziţiile constituţionale prevăzute de art. 9, *privind sindicatele, patronatele şi asociaţiile profesionale*, şi de art. 40 *privind dreptul de asociere*.

Examinând excepţia, Curtea reţine că reglementarea prin lege a exercitării profesiei de avocat şi organizarea avocaţilor în barouri — asociaţii profesionale cu un specific deosebit — sunt o garanţie legală pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Aşadar, întrucât instituţia avocaturii îndeplineşte o funcţie de interes public, aceea a promovării şi apărării drepturilor persoanelor fizice şi juridice, Curtea reţine că se impune cerinţa de reglementare prin lege a tuturor aspectelor ce ţin de organizarea şi exercitarea profesiei de avocat, deci implicit a modului de organizare a avocaţilor în asociaţii profesionale — barouri —, precum şi a modului de dobândire a personalităţii juridice.

Pentru cele arătate, Curtea Constituţională constată că dispoziţiile legale criticate sunt în concordanţă cu dispoziţiile art. 9 din Legea fundamentală, care prevăd că „*asociaţiile profesionale se constituie şi îşi desfăşoară activitatea [...] în condiţiile legii*”. Or, legea specială în temeiul căreia barourile dobândesc personalitate juridică este tocmai Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat.

De asemenea, Curtea constată că dispoziţiile criticate sunt constituţionale, fiind în concordanţă şi cu dispoziţiile art. 40 din Constituţie, care reglementează dreptul de liberă asociere a cetăţenilor în partide politice, în sindicate şi în alte forme de asociere. Acest drept constituţional de liberă asociere este aplicabil cetăţenilor pentru exercitarea drepturilor cetăţeneşti, iar nu celor care exercită o profesie.

Curtea mai reţine că legiuitorul a reglementat prin legi speciale toate activităţile private care contribuie la realizarea interesului public, organizându-le în asociaţii profesionale, ce dobândesc personalitate juridică în temeiul acelor legi speciale. De exemplu: Uniunea Naţională a Notarilor Publici, Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti şi Colegiul Naţional al Medicilor din România sunt organizate în temeiul Legii nr. 36/1995 a notarilor publici şi a activităţii notariale, al Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătoreşti şi al Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, nr. 559 din 10 noiembrie 2000 şi, respectiv, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conea & Conea” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 1.765/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 1.319/97/2007 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate dispun pentru viitor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.319/97/2007, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 19/2000**, excepție ridicată de Adrian Almășan în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii împotriva actelor procurorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 146 din Legea nr. 19/2000 contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 23 și 154 din Constituție. Totodată, sunt încălcate și prevederile art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că prevederile legale criticate sunt neconstituționale datorită „caracterului incomplet

al trimiterii, inadmisibilității incriminării prin analogie a inaptitudinii funcționale de a legifera prin hotărâri de Guvern în domeniul penal”. Totodată, consideră că art. 146 din Legea nr. 19/2000 nu indică pedeapsa care s-ar aplica, „deoarece pedepsele pentru faptele incriminate sunt diferite, ori pedeapsa nu poate fi aleasă în mod arbitrar [...]”.

Judecătoria Deva consideră că nu sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (2), art. 23 și 154 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că prevederile art. 146 din Legea nr. 19/2000 dispun pentru viitor și se aplică unor situații juridice în curs de derulare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 146 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

— Art. 146: „*Fapta persoanei care dispune utilizarea în alte scopuri și nevirarea la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuției de asigurări sociale, reținută de la asigurat, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.*”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, art. 23 privind libertatea individuală, precum și art. 154 referitoare la conflictul temporal de legi. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la legalitatea pedepselor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În legătură cu critica de neconstituționalitate prin invocarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că este neîntemeiată, deoarece art. 146 din Legea nr. 19/2000 nu

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 1.319/97/2007 al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție invocată de Lazăr Dorin Maior în Dosarul nr. 941/197/2007 al Judecătorei Brașov — Secția penală.

La apelul nominal răspund autorul excepției, asistat de apărătorul ales, precum și părțile Ovidiu Titon și Florina Aprofirei. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura este legal îndeplinită.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

conține prevederi cu caracter retroactiv și nici nu poate fi interpretat în acest sens.

Totodată, Curtea reține că dispozițiile legale criticate sunt în conformitate și cu prevederile art. 23 din Constituție și ale art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece textul legal incriminează doar fapta persoanei care dispune utilizarea în alte scopuri și nevirarea la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuției de asigurări sociale, reținută de la asigurat, faptă pentru care prevede o sancțiune, și anume închisoare de la 6 luni la 2 ani sau amendă. Or, este evident că sancțiunea aplicată este prevăzută într-o lege specială și se aplică numai în cazul săvârșirii faptelor incriminate, iar nu în afara legii.

Având în vedere conformitatea prevederilor art. 146 din Legea nr. 19/2000 cu dispozițiile constituționale, Curtea reține că dispozițiile art. 154 din Constituție, invocate în susținerea excepției, nu sunt incidente în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 941/197/2007, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.** Excepția a fost ridicată de Lazăr Dorin Maior într-o cauză penală privind săvârșirea a trei infracțiuni de

șantaj prevăzute de art. 194 alin. 1 și 2 din Codul penal, raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 124 alin. (2), deoarece „creează un regim sancționator discriminatoriu în raport cu ceilalți subiecți al infracțiunii de șantaj, întrucât realizarea formei speciale agravante a șantajului este condiționată doar de calitatea persoanei, fără a se pretinde ca fapta să fi fost săvârșită în legătură cu această calitate”. De asemenea, autorul excepției arată că dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 contravin și prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12), art. 11 și art. 20, raportat la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece este nesocotit principiul legalității infracțiunilor și pedepselor. În acest sens arată că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție este îndeplinită doar dacă individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente, la nevoie, cu ajutorul interpretării ce este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală în temeiul legii speciale.

Judecătoria Brașov — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, potrivit căroră „*Infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Astfel, Curtea Constituțională a stabilit, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că principiul constituțional al egalității nu are semnificația uniformității, existând posibilitatea instituirii unor reglementări juridice diferite pentru situații care sunt diferite, în cazul în care aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. Or, Legea nr. 78/2000 constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și

sancționare a faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii, respectiv:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)—f), în condițiile prevăzute de lege.

Statutul juridic diferit al acestor persoane, din perspectiva scopului urmărit de legiuitor prin dispozițiile Legii nr. 78/2000, justifică stabilirea unui tratament juridic diferit, cum este și incriminarea mai severă a infracțiunii de șantaj în care sunt implicate acestea. Așa fiind și întrucât textul de lege criticat se aplică, fără privilegii sau discriminări, în toate situațiile ce implică persoane dintre cele arătate la art. 1 al legii, nu se poate susține încălcarea principiului egalității în drepturi.

În sensul celor de mai sus, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 695 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 7 noiembrie 2006.

Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 față de art. 21 alin. (3) din Constituție, se constată că textul criticat, prin care se instituie pentru infracțiunea de șantaj o pedeapsă mai severă decât cea prevăzută de art. 194 din Codul penal, nu este de natură să aducă atingere dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Totodată, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate sunt în deplin acord și cu prevederile art. 23 alin. (12), art. 11 și art. 20 din Constituție raportat la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căroră nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.

Curtea constată că principiul legalității incriminării și cel al legalității pedepsei impun prevederea atât a faptei, cât și a pedepsei. Din această perspectivă, analizând textul art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, nu se poate ajunge la constatarea că legea nu ar prevedea fapta sau pedeapsa. Dimpotrivă, potrivit textului legii, infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani. Astfel fiind, Curtea constată că dispozițiile criticate conțin suficiente repere pentru a se putea considera că acestea sunt „previzibile” și suficient de clare în definirea faptei și a scopului ilicit al acesteia. În consecință, și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție invocată de Lazăr Dorin Maior în Dosarul nr. 941/197/2007 al Judecătoriei Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Societatea Comercială „Hoffer Impex” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 21.479/245/2006 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 21.479/245/2006, **Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Hoffer Impex” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect recursul declarat de Direcția Regională Vamală Iași împotriva sentinței primei instanțe prin care s-a admis plângerea formulată împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile

art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „nu asigură intimatului posibilitatea de a lua cunoștință despre motivele de recurs, astfel încât el nu are posibilitatea de a-și formula apărările și de a le susține în scris sau oral în fața instanței de recurs, neexistând un echilibru procesual între părți, echilibru absolut necesar pentru un proces echitabil”.

Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că norma referitoare la neobligativitatea motivării cererii de recurs de către recurent, cu prevederea obligativității susținerii orale a acesteia în fața instanței, nu este de natură a aduce atingere niciunui dintre principiile ce stau la baza garantării procesului echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) teza a doua din Ordonanța

Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, dispozițiile privind calea de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea, care au următorul conținut: „*Motivarea recursului nu este obligatorie.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca aducând atingere dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 737 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 30 octombrie 2007, s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Societatea Comercială „Hoffer Impex” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 21.479/245/2006 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 297 din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, excepție ridicată de Marinlena Dragomir și alții în Dosarul nr. 18.374/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

La apelul nominal răspund autorii excepției, prin avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia. Se arată că expresia „în limita bugetelor” din textul de lege criticat creează o discriminare între diferitele categorii de bugetari, beneficiare ale tichetelor de masă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu conțin dispoziții care să afecteze drepturile angajaților de a beneficia de acordarea tichetelor de masă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 18.374/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998**, excepție ridicată de Marinlena Dragomir și alții în cauza ce are ca obiect judecarea recursului declarat de autorii excepției împotriva sentinței referitoare la soluționarea unui conflict de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 contravine prevederilor art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (2) și art. 53 din Constituție, precum și dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că prin dispozițiile „în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale pentru unitățile din sectorul bugetar și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii”, cuprinse în textul legal criticat, legiuitorul a lăsat la voiaja angajatorului includerea sau nu în buget a sumelor de bani reprezentând tichetele de masă. Acest aspect este o discriminare între salariații din sectorul bugetar, deoarece numai unii dintre aceștia beneficiază de tichete de masă.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate sunt nediscriminatorii, deoarece se aplică, în mod egal, tuturor salariaților sectorului bugetar.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Apreciază că textul legal criticat se aplică în mod egal tuturor salariaților angajați în baza unor contracte colective de muncă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 iulie 1998, text de lege care are următorul conținut: „*Tichetele de masă se acordă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și*

cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (2) referitoare la protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Reglementarea condiționării, prin textul legal criticat, a acordării tichetelor de masă de prevederea sumelor corespunzătoare în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori se înscrie în contextul reglementării art. 1 din Legea nr. 142/1998, care la alin. (1) prevede că „*Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare angajator, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral pe costuri de angajator*”. Rezultă că art. 1 din Legea nr. 142/1998 instituie doar o posibilitate pentru o anumită categorie de personal de a primi alocație individuală de hrană, acordată, în anumite limite, sub formă de tichete de masă, iar nu o obligație legală a angajatorilor.

În consecință, Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate prin invocarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. De altfel, prevederile constituționale vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu identitatea de tratament juridic privind aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor.

Curtea reține, de asemenea, că nu sunt încălcate nici prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție referitoare la protecția socială a muncii, deoarece acordarea tichetelor de masă nu constituie o măsură de protecție socială în sensul celor prevăzute de textul constituțional.

Cât privește dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării, invocate de autorii excepției, Curtea constată că acestea se referă la exercitarea unor drepturi și libertăți recunoscute de Convenție, astfel cum prevede chiar textul, și nicidecum la situații de felul celor ce fac obiectul criticii de neconstituționalitate.

Referitor la critica de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea observă că acestea nu sunt relevante în cauză, deoarece prevederile legale criticate nu privesc restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, ci instituie doar posibilitatea luării de către angajatori, în anumite limite, a unor măsuri specifice.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, excepție ridicată de Marinlena Dragomir și alții în Dosarul nr. 18.374/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 299

din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „April Investiții” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.632/94/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.632/94/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001**, excepție ridicată de Societatea Comercială „April

Investiții” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea recursului declarat de autorul excepției împotriva sentinței privind contestația acestuia la procesul-verbal de constatare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, întrucât permit agentului constator să încheie procesul-verbal de constatare a contravenției în lipsa persoanei sancționate.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile criticate nu încalcă dreptul la apărare al contravenientului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că textul legal criticat prevede suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal de constatare a contravenției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, având următorul cuprins:

— Art. 19: „(1) *Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.[...]*

(3) *În lipsa unui martor agentul constatator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.”*

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile legale criticate stabilesc modul în care agentul constatator și contravenientul semnează procesul-verbal de constatare a contravenției, fără a reglementa, sub nicio formă, norme de procedură aplicabile fazei de judecată. În situația în care contravenientul este nemulțumit de felul în care a fost semnat procesul-verbal, acesta se poate adresa justiției, unde își poate exercita, fără nicio restricție, toate drepturile procedurale, inclusiv dreptul la apărare.

Prin Decizia nr. 164 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 9 iunie 2003, s-a reținut că dispozițiile art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu încalcă dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție, întrucât încheierea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției în absența contravenientului are loc numai în situația în care nu există altă posibilitate, iar dispozițiile ordonanței prevăd suficiente garanții pentru împiedicarea unor eventuale abuzuri, contravenientul putându-și exercita dreptul la apărare prin plângerea introdusă în justiție împotriva procesului-verbal. Soluția adoptată și considerentele deciziei citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „April Investiții” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.632/94/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

TARIFE

pentru publicarea unor acte în Monitorul Oficial al României care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2008

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- 1.1. Ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de Legea fundamentală în art. 78, 100, 108, 115 și 147 55 lei/pag. manuscris
- 1.2. Deciziile pronunțate de secțiile unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție 55 lei/pag. manuscris
- 1.3. Anunțuri prevăzute de Legea nr. 334/2006 55 lei/pag. manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

- 2.1. Pierderi de acte, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 20 lei/anunț
- 2.2. Acte ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege: citații la care numărul persoanelor citate este mai mare de 1, ordonanța judecătorească privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin, ordonanța de clasare a comisiei de cercetare a averilor/hotărârea irevocabilă a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, alte acte procedurale a căror publicare este prevăzută de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.3. Deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității 70 lei/pag. manuscris
- 2.4. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege 70 lei/pag. manuscris
- 2.5. Extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 90 lei/anunț
- 2.6. Alte acte a căror publicare este prevăzută de lege: raportul periodic de activitate al autorităților/instituțiilor publice, raportul Consiliului Superior al Magistraturii și raportul privind starea justiției, declarații de avere, bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național, alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 60 lei/pag. manuscris
- 2.7. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A IV-A

- 3.1. Publicarea integrală sau în extras a încheierilor judecătorului-delegat pentru autorizarea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora, precum și publicarea încheierilor de rectificare, în extras 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.2. Publicarea în extras a încheierii de rectificare, a încheierii de autorizare și înmatriculare a societăților comerciale 31,5 lei/pag. manuscris
- 3.3. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare, acte adiționale, somații, convocări AGA, hotărâri AGA, acte de numire a lichidatorilor, bilanțuri contabile ale lichidatorilor, raportări ale cenzorilor în caz de lichidare, bilanțuri ale băncilor, hotărâri judecătorești a căror publicare e prevăzută de lege, alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 100 lei/pag. manuscris
(2.000 semne/pag. manuscris)

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A V-A

- 4.1. Publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat

5. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VI-A

- 5.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii 55 lei/pag. manuscris
- 5.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică 55 lei/pag. manuscris
- 5.3. Alte acte a căror publicare e prevăzută de lege 55 lei/pag. manuscris
- 5.4. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

6. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A VII-A

- 6.1. Publicarea încheierii judecătorului-delegat de înmatriculare a societății cooperative 31,5 lei/pag. manuscris
- 6.2. Publicarea următoarelor acte: proiecte de fuziune/divizare vizate de judecătorul-delegat, acte adiționale, hotărâri AGA prin care se aprobă situația financiară anuală sau se majorează capitalul social > 10%, acte de dizolvare a societății cooperative, alte modificări ale actului constitutiv al societății absorbante, act de numire a lichidatorilor, publicarea hotărârii irevocabile a tribunalului de anulare a hotărârii AGA, alte acte a căror publicare este prevăzută de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației 100 lei/pag. manuscris
- 6.3. Publicații cu prezentare tabelară 5 lei/rând tabel

Societăți ce preiau anunțuri pentru publicarea în Monitorul Oficial al României

- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, sector 2 (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, Str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ASTOR PRESS CD — S.R.L. — Iași, Str. Piața Unirii nr. 2 (telefon/fax: 0332/80.30.69)
- ◆ EUROPSISTEM — S.R.L. — Iași, Str. Răzoarelor nr. 6 (telefon/fax: 0232/21.09.99)
- ◆ CONSIR EXCLUSIV — S.R.L. — Pitești, str. Trivale nr. 3, bl. 27, sc. D, et. 1, ap. 5 (telefon: 0248/27.42.27; 0722.660.510)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ MEMORIAL SERV COM — S.R.L. — Craiova, str. Romain Rolland nr. 30, (telefon/fax: 0251/41.42.52)
- ◆ CONSULTIA GRUP — S.R.L. — București, Calea Moșilor nr. 262, bl. 8, sc. A, ap. 23 (telefon/fax: 337.00.00; 337.00.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

